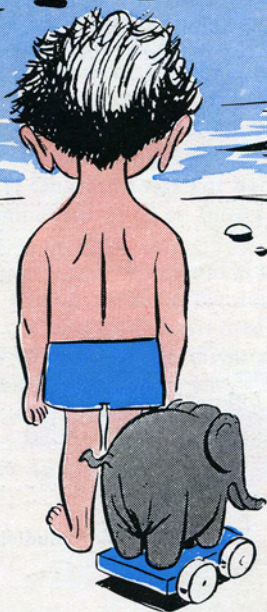

FARTILFIRE PÅ LANDET

A/s Filmatelieret ASA præsenterer

FAR TIL FIRE PÅ LANDET

efter Engholm og Hast's kendte tegneserie

Instruktion: ALICE O'FREDERICKS
Drejebog: GRETE FRISCHE
Musik: SVEN GYLDMARK
Sangtekster: VICTOR SKAARUP
Fotografi: RUDOLF FREDERIKSEN
Tone: BENT HØYER
Dekorationer: STEINI SVEINBJØRNSSON

I Hovedrollerne:

Far	Karl Stegger.
Søs	Birgitte Bruun.
Ole	Otto Møller Jensen.
Mie	Rudi Hansen.
Lilleper	Ole Neumann.
Onkel Anders	Peter Malberg.
Peter, student	Ib Mossin.
Rigmor, kusine til Peter	Hanne Winther Jørgensen.
Lars Peter, Rigmors forlovede	Louis Miebe Renard.
Fru Mikkelsen	Marie Brink.
Kjeld	Hans Henrik Dahl.
Hanne, Kjelds yngre søster	Dorte Bjørndal.

Eneret A/s ASA-filmudlejning

Det er sommer i byen, alle skolebørn har fået ferie, og er glade draget ud til skov og strand. Men hjemme foran det lille rækkehus sidder Ole, Mie og lille Per og er kede af det, for FAR har sagt, at de ikke skal på landet, de har have og frisk luft, så det er ikke nødvendigt ... for første gang er stemningen i den lille familie noget spændt, idet børnene fører en veritabel „kold krig“ mod deres fædrende ophav, ved ganske enkelt at opføre sig så artigt, at FAR ikke kan holde det ud, — så da Onkel Anders gør ham opmærksom på, at i hvert fald Søs nok kunne trænge til en ferie fra sine husmoderpligter, er han lettet over at gi' sig.

Lykkelige og glade drager den lille familie ledsaget af Onkel Anders til en fiskerby i Jylland, hvor de har lejet sig ind hos en Enkefru Mikkelsen. Den tjæreduftende havn med alle fiskekutterne er en herlig legeplads for børnene og stor bliver deres glæde, da de opdager at studenten Peter, hjemme fra vejen — tjener til sine studier ved at arbejde på sin onkels fiskekutter i sommermånederne.

De næste fjorten dage bliver fulde af oplevelser, nogle spændende og nogle med sjov og godt humør. Børnene bliver venner

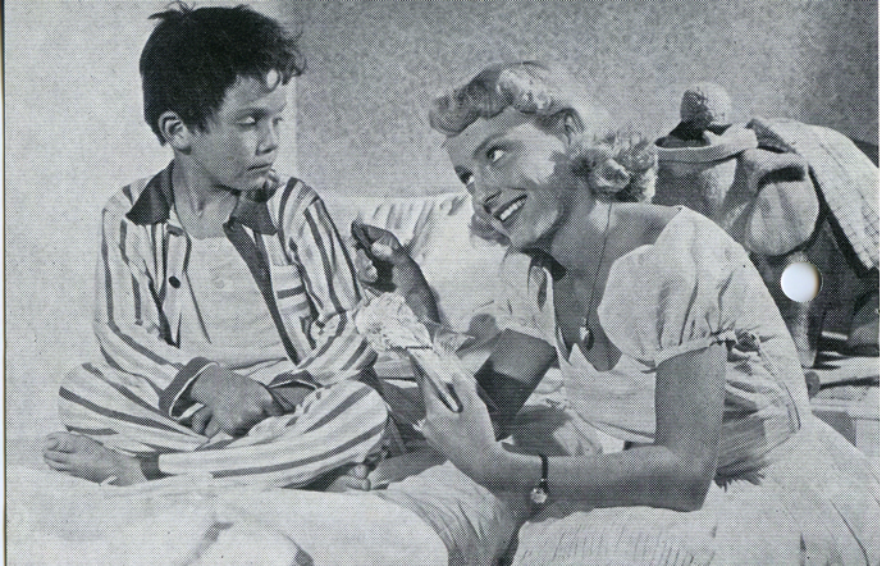

med to børn fra et stort flot sommerhus og sammen med fiskerlejets unger går de på opdagelse i omegnen. Alt går godt indtil en dag, hvor Ole og Per — sammen med den rige dreng sejler ud i en gammel jolle . . . Havet er ikke til at spøge med, og da de mister den stage de har brugt, og båden samtidig trækker vand, begynder de at blive bange. Strømmen fører dem længere og længere udad, men inde fra land opdager Mie faren, og gennem radio alarmeres de fiskekuttere, der er på havet, så det lykkes at redde drengene i sidste øjeblik.

Ellers hygger familien sig, far ligger i liggestol og læser kriminalromaner, Onkel Anders har fundet et gammelt staffeli og en malerkasse og mener pludselig at der er gået en kunstner tabt i ham; Peter — der forgæves sukker for Søs, får det gode råd af sin kusine,

at han skal forsøge at gøre Søs jaloux . . . det lykkes virkelig, og nu er det hende, der forsøger at vække hans interesse. Sommerflirt, hvile og hygge — alt er som det skal være indtil begivenhederne pludselig tager fart.

I en stor grusgrav, har Lille Per gravet sig en hule ind i skrænten, det er hans tilflugtssted, når de andre børn ikke vil lege med ham, fordi han er for lille . . . således har de rige børn lavet en flot indianerlejr, med farvestrålende telte og en rigtig totempæl. Med fjer på hovedet og krigsmaling i ansigtet opfører de den ene spændende leg efter den anden, Lille Per kommer trækkende med sin elefant og iført sit cowboytøj, men bliver hårdt afvist af de hårdhjertede indianere. Fornærmet går han sin vej, og da et voldsomt uvejr med torden og lyn trækker op over klitterne, søger han ind i sin hule

ledsaget af en schæferhund, der også er bange for naturens rasen . . . Lige så pludselig som uvejret brød løs, er det forbi og solen skinner atter, men schæferhunden kommer løbende til indianerlejren og forsøger hylende at få børnene til at følge sig . . . de løber efter den — hen til grusgraven og opdager, at lyntet er slået ned i skrænten, der er styrtet ned over Lille Pers hule; børnene ved, at det gælder sekunder, de begynder alle at grave med hænderne i det løse sand . . . men først da Søs og Peter kommer til, lykkes det at befri Lille Per der livløs bliver trukket frem fra den dybe hule . . .

Men alt får en ende og en dag pakker familien sammen for at drage hjem, og far — der er blevet holdt i lykkelig uvidenhed om børnenes færd — udtaler glad, at det har været en dejlig og fredfyldt ferie!

Fra ASA-filmen »Far til fire på landet«

Bumme-lumme- lumme-lumme- lum

Bumme-lumme-lumme-lumme-lum,
Her kommer gardens allerstørste mand,
Bumme-lumme-lumme-lumme-lum,
Jeg går på vagt for Danmarks land — og vand.
Bumme-lumme-lumme-lumme-lum,
det er en vigtig ting at gå på vagt,
Bumme-lumme-lumme-lumme-lum,
så ska' man gå med foden strakt — i takt.
Da-dadae-da-dah-da,
hvis jeg engang bli'r hundred' år,
da-dadae-da-dah-da,
så går jeg her og går.
Bumme-lumme-lumme-lumme-lum,
jeg er alene i mit kompagni,
Bumme-lumme-lumme-lumme-lum,
de andre gi'r jeg altid fri — i kri'.

Peter: Der er så rart i havnen,
når sommersolen ler,
og kassen her i favnen
jeg ønsker ikke mer'
så trækker jeg med iver
den hvæser og den piver,
jeg drømmer lidt og synger lidt
— men hvem er det, jeg ser:

Refrain:

Alle: Spil en polka spillemand!
vis nu rigtig, hva' du kan.
En med rytme i — — —
Det kan vi alle li'.

Spil en polka - spillemand

Musik: Sven Gyldmark
Tekst: Victor Skaarup

Sangene udkommer på noder og grammofonplader

